

OTROŠKE SOLZE NA TVOJI ČOKOLADI

Mnogo otrok po svetu strada, opravlja fizično težka dela za malo ali nič denarja, trpi fizične bolečine, ker povsod po svetu medicina ni dobro razvita, trpi ob izgubi staršev ali drugih ljubljenih oseb in posledično zaradi naštetega tudi umira. Danes želim spregovoriti o tem, ker se mi zdi, da veliko ljudi ne ve, kaj se dogaja z otroki po svetu. Ko poslušam predavanja, prebereš knjigo, intervju ali članek o tem, te zaboli srce. Sama sem ob gledanju dokumentarnih oddaj s podobno vsebino velikokrat jokala, ker so se me stvari močno dotaknile.

V svetu brez sramu izkoriščajo otroke, stare od šest do štirinajst let. Odstotek dela otrok po svetu je žal neverjetno visok. Vzrok tega je država oziroma družba, ki ji ni mar za otroke in stanja v državi ne nadzira. Vzrok je tudi revščina, zaradi katere starši pogosto prodajo svoje otroke. Otrokom in družinam glavne vodje tega umazanega posla, ki jim lahko rečemo kar pošasti, pogosto obljubijo nekaj, česar si želijo – novo kolo – in mesečno plačilo. Za otroka plačajo dvajset dolarjev, ga odpeljejo na delo in denarja družinam nikoli ne pošljejo.

Otroci tako trpijo ob fizično težkih delih, izpostavljeni so mnogim boleznim in strupenim snovem, veliko jih je pa tudi spolno izkoriščanih. Nedolžnost, ki bi jo dekleta morala izgubiti na način, ki bi ga izbrala sama, izgubijo pod prisilo in v bolečinah. Podobno velja tudi za fante.

Posledic je ogromno. Otroci so psihično in fizično uničeni, zapadejo v depresijo, morda nikoli več ne spregovorijo, zbolevalo za boleznimi, umirajo. Ti otroci bi lahko bili naša prihodnost in tega se ljudje pogosto ne zavedamo. Morali bi obiskovati šolo in si pridobiti izobrazbo, s katero bi lahko rešili svojo državo, morda celo svet.

Menim, da se to ne bi smelo dogajati. Nikakor. Otrok, ki ni kriv ne za svoj obstoj ne za revščino svoje družine in je na svetu malo časa ter življenja sploh še ni zares okusil, je izpostavljen mučenju. Po vsem svetu delujejo organizacije, ki poskušajo rešiti ta problem, a iskanje rešitev ni enostavno. Tamkajšnje ljudi, ki večinoma nimajo izobrazbe, je težko prepričati, da se tega ne počne, in jim pomagati razumeti, da je ta nekdo, ki ga izkoriščajo, samo otrok.

Vse, ki tako mučijo otroke, bi obsodila na dosmrtno – morda tudi smrtno – zaporno kazen. Ljudi po vsem svetu bi še bolj ozavestila o problemu in jih prepričala, da stopimo skupaj in se potrudimo spraviti otroke v boljši položaj. Za to bi potrebovala več kot le vprašanje, ki pravi: »Si predstavljate, da bi vaši otroci bili v takem položaju?« Ker v svetu veliko vlogo igra kapital, bi bil moj cilj težko dosežen.

Po predavanju sem razmišljala, da bi nehala jesti čokolado, saj s tem podpiram poceni otroško delovno silo na nasadih kakavovca. Otroci tam ob delu potočijo veliko solz, ki kanejo na semena kakavovca, iz katerega je čokolada, ki jo uživamo ob vseh priložnostih. Danes otroci pridelajo in izdelajo ogromno stvari, ki se jih izvaža v bogate države. To pomeni, da bi se posledično tudi sama morala odreči večini stvarim, ki jih imam. Ker bi bila verjetno tudi v takem primeru le en človek med stotimi ljudmi, to velikega učinka ne bi imelo. Kljub temu izpostavljam – vse se zmore, če je volje dovolj. Ni me strah, da se bo svet končal leta 2030 – strah me je, da se bo nadaljeval brez sprememb.

Že od malih nog sem si želela odpotovati v Afriko in pomagati ljudem. Morda kot zdravnica brez meja, učiteljica ali pa le kot prostovoljka. Ozaveščanje o tej temi mi je dalo še večji zagon in morda bom v prihodnosti uresničila svoje otroške sanje.